

La Sala

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament Carretera a l'Estany (C-59), al km. 50 camí en direcció nord 200 m
Alçada: 752

Coordenades:

Latitud: 41.89357
Longitud: 2.10656
UTM Est (X): 425884
UTM Nord (Y): 4638345

Classificació

Número de fitxa 08258-163
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08258A003000040000AS
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 13/02/2020 - 01:00

Descripció

Masia de dimensions no gaire grans emplaçada en un lloc alt molt a prop de l'església de Sant Feliu de Terrassola. Consta d'un cos residencial de planta quadrada (de planta baixa més un pis) amb un cobert adossat al sud-oest. Es tracta d'una edificació força regular, que sembla fruit d'una sola fase constructiva en

el cos principal, el qual en un moment donat es va eixamplar cap al nord-oest. La façana principal, encarada vers el sud-oest, conserva diverses finestres emmarcades amb llindes i brancals de pedra. El portal, en canvi, s'ha refet de nou, així com també han estat remodelades algunes finestres, sobretot a la façana posterior. Els murs són de maçoneria, actualment a pedra vista. Exteriorment, la casa ha conservat els volums i la tipologia tradicional.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 72 (Pla Especial Urbanístic 2011)

Història

És probable que aquest mas sigui d'origen medieval. Una primera referència podria ser del 1394, quan en un llistat dels veïns que es reuniren per tractar de la redempció dels drets senyorials del terme d'Oló hi consta Guillem Sa Sala, de la parròquia de Sant Feliu de Terrassola. Cal suposar que era el cap de casa d'aquest mas. Tanmateix, en els fogatges de 1515 i 1553 la Sala no hi apareix. En la documentació del segle XIV entre els masos que pertanyien a la demarcació de l'antic castell d'Aguiló hi consta el mas Sala de Segalers, però suposem que es tracta d'un altre mas situat a la zona on hi havia aquest castell (proper a la masia de Ciuró) i que no ha arribat fins als nostres dies.

La masia actual sembla una construcció dels segles XVII o XVIII, però no en coneixem notícies concretes fins al segle XX. En un llistat de cases rurals de 1930 consta que la Sala no estava habitada. Sabem que en aquest segle la Sala formava part de l'heretat de Rocafort. El 1950 el propietari era Josep Bofill, dentista de Barcelona que també tenia altres masoveries a la zona. Aquest any Bofill va vendre Montcabré, la Sala, Rocafort i el molí de Rocafort a Manel Font, casat amb Roser Gorina. Roser era filla de Joan Gorina, un ric fabricant de Sabadell que havia comprat Rocabrúna. El 1968 va morir Manel Font i va deixar la propietat a la seva muller, Roser Gorina, sembla que per desconfiança amb el seu hereu. Però la dona va nomenar administrador el fill (Joaquim Font Gorina), el qual va portar un elevat tren de vida i finalment va arruïnar el patrimoni, que va ser embargat. El 1983 el Consell de Ministres autoritzava la venda del mas Rocafort, de 358 ha, al príncep hereu de l'Aràbia Saudita (germà del rei) Saad Bin Abdul Al Saul, que el va convertir en residència de caps de setmana. La finca incloïa la Sala. L'any 2002 la finca es va vendre a l'empresària russa Olga Ferrer. Més tard algunes de les masies, com la Sala, van ser segregades.

Bibliografia

PLADEVALL, Antoni; FERRER, Llorenç i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 52, 107.
SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 72.

